

Sygn. akt IV CSK 73/21

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy
Oszczędnościowo-Kredytowej (...) w upadłości w W.

przeciwko Z. T.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 kwietnia 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 5 lutego 2020 r., sygn. akt V ACa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 5 lutego 2020 r., zaskarżając ten wyrok w całości, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał, że skarga jest oczywiście uzasadniona w zakresie podniesionych zarzutów naruszenia przepisów prawa materialnego przez ich niezastosowanie, tj. art. 82 k.c. oraz przepisów prawa procesowego przez

oddalenie wniosków dowodowych (art. 382 k.p.c.) oraz błędną wykładnię art. 381 k.p.c. Skarżący powołał się także na art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę powód wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie oddalenie skargi kasacyjnej. Nadto, powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeśli wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazuje na oczywistą zasadność skargi, to w jego uzasadnieniu powinny się znaleźć odpowiednie wywody potwierdzające tę okoliczność. Skarga jest bowiem oczywiście uzasadniona, jeżeli zaskarżone nią orzeczenie zapadło wskutek oczywistego naruszenia prawa, zaś oczywiste naruszenie prawa powinno być rozumiane jako widoczna, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurydycznej, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z jego brzmieniem albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 26 lutego 2001 r., I PKN 15/01 oraz z 17 października 2001 r., I PKN 157/01). Powołanie się przez autora skargi kasacyjnej na oczywistą zasadność skargi zobowiązuje go zatem do przedstawienia wyводу prawnego zmierzającego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (postanowienie Sądu Najwyższego z 11 grudnia 2009 r., II PK 223/09). Ma to być przy tym zasadność łatwo dostrzegalna już nawet przy pobieżnej lekturze skargi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 maja 2010 r., V CSK 459/09).

Skarżący nie wykazał, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Po pierwsze, skarżący upatruje oczywistej zasadności skargi - jak się zdaje - w uchybieniu Sądu Apelacyjnego, polegającym na oddaleniu wniosków dowodowych, które miałyby prowadzić do ustalenia, że pozwany zawarł umowę w stanie wyłączającym świadome i swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli (art. 82 k.c.). W takim przypadku w skardze powinien znaleźć się wywód wskazujący, że istnieją fakty

wspierające tego rodzaju twierdzenie, a nadto argumentacja, jak takie ustalenie przekładałoby się na wynik sprawy. Takiej argumentacji w skardze jednak brak. Po drugie, w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Apelacyjny wyjaśnił, dlaczego oddalił zgłoszone przez pozwanego wnioski dowodowe. Zgodnie z art. 381 k.p.c. sąd drugiej instancji może pominąć nowe fakty i dowody, jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynika później. Pozwany nie wykazał jednak, że potrzeba powołania nowych dowodów powstała dopiero na etapie postępowania apelacyjnego. Nie sposób więc przyjąć, że Sąd Apelacyjny w sposób rażący naruszył art. 381 k.p.c. Natomiast w odniesieniu do pozostałych przyczyn przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o których mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. skarżący nie przytoczył żadnych argumentów.

Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz, mając na względzie treść art. 102 k.p.c., nie obciążył pozwanego kosztami postępowania kasacyjnego.